

Arrest

nr. 90 532 van 26 oktober 2012
in de zaken RvV X en X / II

In zake: 1. X
 2. X
 X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
 3. X
 4. X
 5. X
 6. X
 7. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van respectievelijk Servische en Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 in eigen naam hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012 en gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 29 juni 2012 als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X en X hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 14 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

- ten aanzien van T.S. (eerste verzoeker):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Novi Pazar en bent u Servisch staatsburger. Op 8 oktober 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in samen met uw partner B. C. {...} (O.V. xxxxxxx), die over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. U stelde toen niet naar Servië te kunnen terugkeren omdat u er werd lastig gevallen en bedreigd door een terroristische groepering van mujaheddin. Ze wilden dat u zich bij hen aansloot. U verklaarde dat u hiervan nooit melding deed bij de politie aangezien het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zulkovic, ook het hoofd van de politie is in Novi Pazar. Op 12 april 2011 werd in het kader van deze asielaanvraag door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal op 28 juni 2011. U keerde niet naar Servië terug. Intussen vernam u dat uw ouders T. I. {...} en T. S. {...} (O.V. xxxxxxx) en hun kleinzoon T. R. {...} (O.V. xxxxxxx), uw neef, sinds uw vertrek uit Novi Pazar eveneens waren lastig gevallen door mujaheddin die naar u kwamen vragen en die ook uw neef lastig vielen, waardoor uw ouders en uw neef ook naar België reisden en er een asielaanvraag indienden. In het kader van hun asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal op 29 september 2011 een weigeringsbeslissing genomen. De Conseil du Contentieux des Etrangers hervormde op 20 december 2011 deze aanvankelijke weigeringsbeslissing. Aan uw ouders en uw neef werd hierbij de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 diende u een tweede asielaanvraag in, wederom met uw partner. Bij uw tweede asielaanvraag herhaalde u uw asielmotieven die u reeds bij uw eerste asielaanvraag uit de doeken deed. U legde tevens enkele nieuwe documenten neer om uw eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië nog steeds niet mogelijk is. Zo legde u twee verklaringen opgesteld in het bureau van een Kosovaarse advocaat neer die u met de hulp van uw schoonbroer heeft verkregen, waarin er enerzijds verklaard wordt dat u niet kan terugkeren naar Novi Pazar omwille van uw problemen met mujaheddin en anderzijds gesteld wordt dat uw partner en jullie gezin evenmin kunnen terugkeren naar Mitrovica (Kosovo) gezien de woning van uw partner er geplunderd en afgebrand is. Jullie kunnen er als Roma niet veilig leven. Verder legde u drie attesten uitgereikt door het Commissariaat-generaal neer waaruit blijkt dat aan uw ouders T. I. {...} en T. S. {...} en aan uw neef T. R. {...} het vluchtelingenstatuut werd toegekend. Tot slot legde u een getuigenverklaring, waaruit blijkt dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 in Leposavic (Kosovo) verbleven (d.d. 18.4.2011) en uw Servisch (Joegoslavisch) rijbewijs, uitgereikt op 16 april 2004 te Novi Pazar, neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een

Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {...} en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef R. {...} bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kon doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef R. {...} verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen. Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd

dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerdde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak) in Leposavic verbleven. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

- en aanzien van B.C. (tweede verzoekster):

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Mitrovica en bent u Kosovaars staatsburger. Tijdens de Kosovo-oorlog vluchtte u naar Servië waar u werd ingeschreven als vluchteling. U registreerde zich nooit in Servië, had nooit Servische identiteitsdocumenten en beschikt niet over de Servische nationaliteit. U leerde in Servië T. S. {..} (O.V. xxxxxxx) kennen, een Roma met de Servische nationaliteit, met wie u in Novi Pazar een gezin stichtte. Op 8 oktober 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in samen met uw partner Senad. U verklaarde toen dat u soms vanuit Servië terugkeerde naar Mitrovica met uw gezin, waar u werd uitgescholden door Albanezen. U stelde niet naar Servië te kunnen terugkeren omdat uw partner er werd lastig gevallen en bedreigd door de mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. U verklaarde dat jullie hiervan nooit melding deden bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. U keerde noch naar Kosovo noch naar Servië terug. Intussen bleek dat uw schoonouders T. I. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {..} (O.V. xxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan hen de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 diende u een tweede asielaanvraag in, wederom met uw partner. U herhaalde bij uw tweede asielaanvraag de asielmotieven die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aanhaalde. In het kader van uw tweede asielaanvraag stelde u nog dat een terugkeer naar Kosovo niet mogelijk is aangezien jullie in Kosovo niet over een huis beschikken en uw partner niet in Kosovo is geboren en ingeschreven. Uw partner S. {..} legde in het kader van jullie tweede asielaanvraag enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië evenmin mogelijk is. U legde ook nog een Belgisch attest ter staving van de geboorte van uw zoon S. {..} neer, uitgereikt op 1 augustus 2011 te Menen.

B. Motivering

Vooreerst dient erop gewezen worden dat u – in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS 3-4-2012, p. 4-5, 6) – wel degelijk, naast het Kosovaarse, ook over het Servische staatsburgerschap beschikt. Dit blijkt duidelijk uit uw Servisch nationaliteitsbewijs en de geboorteaktes van uw kinderen die u bij uw eerste asielaanvraag neerlegde, en waarin expliciet vermeld staat dat u in Novi Pazar, Servië gedomicilieerd bent en over de Servische nationaliteit beschikt. Bijgevolg dienen uw asielaanvraag en actuele vrees zowel ten opzichte van Servië als van Kosovo beoordeeld te worden. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om, noch ten aanzien van Kosovo, noch ten aanzien van Servië, een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus heeft genomen, in hoofdzaak omdat noch u noch uw partner voor jullie problemen ooit beroep hebben gedaan op de Servische autoriteiten en jullie zodoende niet aannemelijk hebben gemaakt voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten te hebben kunnen krijgen. In het kader van uw tweede asielaanvraag brachten u en uw partner geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen. Uit uw verklaringen blijkt dat u wat **Servië** betreft, uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner T. S. {...} werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {...} en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef R {...} bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kon doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef R. {...} verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen. Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak) in Leposavic verbleven. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan, wat betreft Servië, ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor wat Kosovo betreft, het land waarvan u volgens uw verklaringen over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 4-5), verklaarde u dat u er de afgelopen jaren weliswaar vaak voor een periode tot zes maanden bij uw familie verbleef maar dat u er niet kan terugkeren omdat u in Kosovo niet over een huis beschikt en niet definitief bij uw ouders kan intrekken met uw gezin aangezien ze slechts over één kamer beschikken (CGVS 3-4-2012, p. 6). Dit door u aangebrachte motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat uw partner niet in Kosovo geboren is en er niet is ingeschreven (CGVS 3-4-2012, p. 6), dient opgemerkt te worden dat hierboven reeds werd aangehaald dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen), mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- ten aanzien van T.E. (derde verzoekster):

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen en de gegevens in uw administratieve dossier bent u een minderjarige Roma en bent u Servisch staatsburger. U woonde in Novi Pazar bij uw ouders T. S. ç..} (O.Vxxxxxxx) en uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), die naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit heeft. U reisde met uw ouders in 2010 naar België waar zij op 8 oktober 2010 asiel aanvroegen. Uw vader verklaarde toen dat jullie Servië hadden verlaten omdat hij problemen kende met mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. Uw vader deed hiervan nooit melding bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal evenwel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. Jullie keerden hierna niet naar Servië terug. Intussen bleek dat uw grootouders T. I. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {..} (O.V. xxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan uw familieleden de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 vroeg u voor het eerst asiel aan. Op dezelfde dag dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. Uit uw vaders verklaringen afgelegd bij zijn tweede asielaanvraag blijkt dat hij zijn asielmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag schetste herhaalde. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legde uw vader enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië niet mogelijk is.

B. Motivering

Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat u op 15 februari 2012 samen met uw ouders T. S. {..} en B. C. {..} asiel indiende in België en dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw vader T. S. {..}, werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft

aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {...} en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef Rejhan bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kon doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef Rejhan verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen. Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the

Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak in Leposavic verbleven). Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw broers en zussen T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- ten aanzien van T.A. (vierde verzoeker):

"A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in uw administratieve dossier bent u een minderjarige Roma en bent u Servisch staatsburger. U woonde in Novi Pazar bij uw ouders T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx) en uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), die naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit heeft. U reisde met uw ouders in 2010 naar België waar zij op 8 oktober 2010 asiel aanvroegen. Uw vader verklaarde toen dat jullie Servië hadden verlaten omdat hij problemen kende met mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. Uw vader deed hiervan nooit melding bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal evenwel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. Jullie keerden hierna niet naar Servië terug. Intussen bleek dat uw grootouders T. I. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {..} (O.V. xxxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan uw familieleden de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 vroeg u voor het eerst asiel aan. Op dezelfde dag dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. Uit uw vaders verklaringen afgelegd bij zijn tweede asielaanvraag blijkt dat hij zijn asielmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag schetste herhaalde. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legde uw vader enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië niet mogelijk is.

B. Motivering

Uit de op het Commissariaat – generaal aanwezige informatie blijkt dat u op 15 februari 2012 samen met uw ouders T. S. {..} en B. C. {..} een asielaanvraag indiende in België. Gezien uw jonge leeftijd werd er ten aanzien van u een beslissing genomen gebaseerd op de motieven die terzake door uw vader T. S. {..}, werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het

lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader Tahiri Ibrahim en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef R. {...} bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kond doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef R. {...} verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS R. {...}16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen.

Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een

gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak) in Leposavic verbleven. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw broers en zussen T. E. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- ten aanzien van T.S. (vijfde verzoekster):

"A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in uw administratieve dossier bent u een minderjarige Roma en bent u Servisch staatsburger. U woonde in Novi Pazar bij uw ouders T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx) en uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), die naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit heeft. U reisde met uw ouders in 2010 naar België waar zij op 8 oktober 2010 asiel aanvroegen. Uw vader verklaarde toen dat jullie Servië hadden verlaten omdat hij problemen kende met mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. Uw vader deed hiervan nooit melding bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal evenwel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. Jullie keerden hierna niet naar Servië terug. Intussen bleek dat uw grootouders T. I. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {..} (O.V. xxxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden

lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan uw familieleden de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 vroeg u voor het eerst asiel aan. Op dezelfde dag dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. Uit uw vaders verklaringen afgelegd bij zijn tweede asielaanvraag blijkt dat hij zijn asielmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag schetste herhaalde. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legde uw vader enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië niet mogelijk is.

B. Motivering

Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat u op 15 februari 2012 samen met uw ouders T. S. {..} en B. C. {..} asiel aanvroeg in België. Gezien uw jonge leeftijd werd er ten aanzien van u een beslissing genomen gebaseerd op de motieven die terzake door uw vader T. S. {..}, werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {..} en uw neef T. R. {..} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef Rejhan bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie

niets voor uw vader kond doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef Rejhan verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) – in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen. Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op

dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak in Leposavic verbleven. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw broers en zussen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

- ten aanzien van T.S. (zesde verzoeker):

“A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in uw administratieve dossier bent u een minderjarige Roma en bent u Servisch staatsburger. U woonde in Novi Pazar bij uw ouders T. S. {...} (O.V. xxxxxxx) en uw moeder B. C. {...} (O.V. xxxxxxx), die naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit heeft. U reisde met uw ouders in 2010 naar België waar zij op 8 oktober 2010 asiel aanvroegen. Uw vader verklaarde toen dat jullie Servië hadden verlaten omdat hij problemen kende met mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. Uw vader deed hiervan nooit melding bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal evenwel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. Jullie keerden hierna niet naar Servië terug. Intussen bleek dat uw grootouders T. I. {...} en T. S. {...} (O.V. xxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {...} (O.V. xxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan uw familieleden de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 vroeg u voor het eerst asiel aan. Op dezelfde dag dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. Uit uw vaders verklaringen afgelegd bij zijn tweede asielaanvraag blijkt dat hij zijn asielmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag schetste herhaalde. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legde uw vader enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië niet mogelijk is.

B. Motivering

Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat u op 15 februari 2012 samen met uw ouders T. S. {...} en B. C. {...} asiel aanvroeg in België. Gezien uw jonge leeftijd werd er ten aanzien van u een beslissing genomen gebaseerd op de motieven die terzake door uw vader T. S. {...}, werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft

aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {...} en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef Rejhan bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kond doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef Rejhan verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen. Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the

Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerdde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak in Leposavic verbleven). Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerdde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw broers en zussen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- ten aanzien van T.S. (zevende verzoeker):

"A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in uw administratieve dossier bent u een minderjarige Roma en bent u Servisch staatsburger. U bent geboren in België, waar u bij uw ouders T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx) en uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxxx), die naast de Servische ook de Kosovaarse nationaliteit heeft, woont. Uw ouders reisden in 2010 naar België waar zij op 8 oktober 2010 asiel aanvroegen. Uw vader verklaarde toen dat jullie Servië hadden verlaten omdat hij problemen kende met mujaheddin die wilden dat hij zich bij hen aansloot. Uw vader deed hiervan nooit melding bij de politie aangezien de politie van Novi Pazar samenwerkt met de mujaheddin. Op 12 april 2011 werd door het Commissariaat-generaal evenwel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze weigeringsbeslissing op 28 juni 2011. Jullie keerden hierna niet naar Servië terug. Intussen bleek dat uw grootouders T. I. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxxx), en hun kleinzoon T. R. {..} (O.V. xxxxxxxx), na jullie vertrek uit Novi Pazar werden lastig gevallen door mujaheddin waarna zij ook naar België reisden waar ze asiel aanvroegen. Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal hierin een weigeringsbeslissing. Op 20 december 2011 werd deze aanvankelijke weigeringsbeslissing door de Conseil du Contentieux des Etrangers hervormd en werd aan uw familieleden de vluchtelingenstatus toegekend. Op 15 februari 2012 vroeg u voor het eerst asiel aan. Op dezelfde dag dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. Uit uw vaders verklaringen afgelegd bij zijn tweede asielaanvraag blijkt dat hij zijn asielmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag schetste herhaalde. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legde uw vader enkele nieuwe documenten neer om jullie eerdere relaas te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Servië niet mogelijk is.

B. Motivering

Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat u op 15 februari 2012 samen met uw ouders T. S. {..} en B. C. {..} asiel aanvroeg in België. Gezien uw jonge leeftijd werd er ten aanzien van u een beslissing genomen gebaseerd op de motieven die terzake door uw vader T. S. {..}, werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het

lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, in hoofdzaak omdat u voor deze problemen nooit beroep heeft gedaan op de Servische autoriteiten en u zodoende niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen afdoende bescherming van de Servische autoriteiten had kunnen krijgen. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2011. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen overtuigende nieuwe elementen of documenten aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen doen wijzigen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat er enkele elementen opduiken die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan er slecht weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in oktober 2010. Uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u over de Servische nationaliteit beschikt waardoor u met een Servisch paspoort visumvrij naar Europa kon reizen (CGVS 3-4-2012, p. 7). Uit de documenten van uw partner, die zij tijdens haar eerste asielaanvraag neerlegde, blijkt dat zij naast de Kosovaarse, ook over de Servische nationaliteit beschikt en in Servië bijgevolg eveneens het recht had om een Servisch paspoort aan te vragen en visumvrij naar Europa te reizen. U beweerde dat u op de hoogte was van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 maar dat u nooit een paspoort heeft aangevraagd omdat u geen tijd had om erop te wachten (CGVS 3-4-2012, p. 7-8). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat jullie het illegale en veel duurdere circuit zouden hebben verkozen om naar België te komen terwijl jullie in de mogelijkheid verkeerden op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat, blijkt ook uit het feit dat er enkele tegenstrijdigheden opduiken tussen uw verklaringen en de verklaringen die uw vader T. I. {...} en uw neef T. R. {...} aflegden op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de mujaheddin enkele maanden na uw aankomst in België tot drie keer per week naar het huis van uw ouders gingen waar ze uw ouders en uw neef Rejhan bedreigden. Uw ouders zouden hiervan twee à drie keer klacht hebben ingediend bij de politie, die evenwel niet tussenbeide kon komen omdat Muhamer Zuckovic alles te zeggen heeft bij de politie. Na twee maanden bedreigd geweest te zijn zouden uw ouders en neef Servië hebben verlaten en naar België zijn gereisd (CGVS 3-4-2012, p. 2-4). Uw vader verklaarde tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij voor zijn problemen met mujaheddin, die tot drie keer per week langskwamen, één keer naar de politie ging maar enkel met de portier sprak, die hem meedeelde dat de politie niet tussenbeide kon komen. Uw vader durfde hierna niet terug te keren naar de politie aangezien hij door de mujaheddin bedreigd werd (CGVS vader, 14-6-2011, p. 4-5, 7). Tijdens zijn tweede gehoor beweerde uw vader evenwel dat hij de problemen met mujaheddin twee keer ging aangeven bij de politie waarbij uw vader correct behandeld zou zijn geweest door de politie maar waar hem evenwel werd meegedeeld dat de politie niets voor uw vader kond doen. Uw vader stelde expliciet dat hij een paar weken voor zijn vertrek uit Servië nog naar de politie ging (CGVS vader, 19-9-2011, p. 3). Uw neef Rejhan verklaarde op 16 juni 2011 dat hij jaren geleden in totaal vier keer problemen kende met mujaheddin maar dat de laatste problemen zich voordeden in 2009. Hij voegde hier expliciet aan toe dat er tussen 2009 en 2011 geen problemen met mujaheddin waren geweest en dat hij en uw ouders van 2009 tot hun vertrek naar België in 2011 een normaal leven hadden in Novi Pazar (CGVS Rejhan 16-6-2011, p. 4, 5-7). De geloofwaardigheid van de problemen van uw familieleden komt hierdoor danig op de helling te staan. Gezien u uitdrukkelijk aangaf dat de oorzaak van de problemen van uw familieleden uw problemen zijn, komt tevens de geloofwaardigheid van uw eigen problemen ernstig op de helling te staan.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over mujaheddin en Muhamer Zukorlic, die u bovendien bij uw eerste asielaanvraag Zuckovic (CGVS 15-12-2010, p. 6, 7) en bij uw tweede asielaanvraag steeds Zulkovic noemde (CGVS 3-4-2012, p. 3) geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de wahabieten - een extreem Islamitische organisatie actief in Servië die bestaat uit mujaheddin (strijders) - in Novi Pazar aanwezig zijn maar dat zij geen banden hebben met Muhamer Zukorlic, de mufti (islamitische wetgeleerde) van Novi Pazar. Uit de informatie blijkt daarentegen dat in 2007 een groep wahabieten werd gearresteerd voor het beramen van een moordpoging op Muhamer Zukorlic. Wahabieten zien Zukorlic als een joodse en Amerikaanse spion die zich verschuilt achter de islam terwijl Zukorlic zich heeft uitgesproken over wahabieten als zijnde tegennatuurlijk aan de islam en een gevaarlijk fenomeen.

Verder blijkt uit de voorhanden zijnde informatie dat de Servische politie daadkrachtig optreedt tegen wahabieten en dat deze organisatie door de Servische overheid als terroristische groepering wordt beschouwd. Uw verklaring dat u geen klacht indiende bij de Servische politie naar aanleiding van uw problemen met mujaheddin, omdat het hoofd van de mujaheddin, Muhamer Zukorlic, verbonden is aan de politie en in Novi Pazar alles te zeggen heeft (CGVS 15-12-2010, p. 6; CGVS 3-4-2012, p. 3), is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Bovendien kan er nogmaals gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat door de Servische overheid redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit deze informatie blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat de Servische autoriteiten voor wat de bestrijding van terrorisme betreft bilaterale samenwerkingsakkoorden hebben met de Verenigde Staten, een samenwerking die efficiënt verloopt. Bovendien beschikt Servië over twee gespecialiseerde terrorisme-eenheden, namelijk de Special Antiterrorist Unit (SAJ) en de Counterterrorist Unit en heeft Servië binnen het Ministerie van Binnenlandse zaken een criminele onderzoekseenheid opgericht voor onderzoek naar terrorisme.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat u zich naar aanleiding van uw beweerde problemen met mujaheddin niet elders in Servië zou kunnen vestigen. Uw problemen zouden immers enkel in Novi Pazar hebben plaatsgevonden (CGVS 3-4-2012, p. 8). U wees er in dit verband op dat u elders niet over een woning beschikt en er geen werk zou hebben (CGVS 3-4-2012, p. 8). Dit door u aangebracht motief is evenwel van louter socio-economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft uw bewering dat jullie niet elders in Servië konden wonen omdat jullie moslim zijn en u bezorgd was om uw veiligheid mochten jullie elders in Servië gaan wonen (CGVS 3-4-2012, p. 8-9), wat eveneens door uw partner werd aangehaald (CGVS partner, p. 6), dient opgemerkt te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat discriminatie op grond van godsdienst in Servië bij wet verboden is en dat de vrijheid van godsdienst in de praktijk wordt gerespecteerd.

Betreffende de door u neergelegde attesten waaruit blijkt dat uw ouders en neef werden erkend als vluchtelingen dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake deze dossiers op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. De Commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de weigeringsbeslissing die in hoofde van uw ouders en uw neef werd genomen, op 20 december 2011 werd hervormd door de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hier dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden benaderd. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens in het dossier alsook met de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. U brengt geen elementen aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een

gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, louter en alleen op grond van het statuut van uw ouders en uw neef.

De getuigenverklaringen opgesteld in het bureau van uw advocaat vertonen een sterk gesolliciteerd karakter waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden gehecht. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het attest van de gemeente Leposavic betreft een getuigenverklaring waarin door twee burgers wordt verklaard dat u en uw partner tussen 1999 en 2010 (vaak in Leposavic verbleven. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u soms voor langere periodes in Kosovo verbleef, het land waarvan uw partner (naast de Servische) over de nationaliteit beschikt (CGVS 3-4-2012, p. 9, 10). U heeft wat dit betreft overigens niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich met uw gezin niet kon vestigen in Kosovo. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger, ook in Kosovo verblijfsdocumenten kan verkrijgen. Zo blijkt uit de Kosovaarse Vreemdelingenwet en de Wet op het Staatsburgerschap dat, mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen, de echtgeno(o)t(e) van een Kosovaars staatsburger (evenals zijn/haar kinderen) in Kosovo een permanent verblijf toegekend kan krijgen na een huwelijk van drie jaar en bovendien genaturaliseerd kan worden na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat noch de door u nieuw neergelegde documenten noch uw verklaringen een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal aangaande de door u en uw partner beweerde onmogelijkheid om naar Servië terug te keren.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw kinderen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..}, T. S. {..} en T.S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot dient hier aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw moeder B. C. {..} (O.V. xxxxxxx), evenals de asielaanvragen van uw broers en zussen T. E. {..}, T. A. {..}, T. S. {..} en T. S. {..} (O.V. xxxxxxx), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad stelt vast dat in de zaken gekend onder rolnummers 102 050 en 103 016 respectievelijk de ouders en hun kinderen beroep hebben ingediend tegen de afwijzing van hun asielaanvraag. Gelet op de onderlinge samenhang past het in het kader van een goede rechtsbedeling de zaken samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In het verzoekschrift gekend onder rolnummer 102 050 voeren verzoekers in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht juncto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers verwijzen naar de erkenning van de ouders en de neef van eerste verzoeker als vluchteling door de Raad en stellen dat zij zich op dezelfde asielmotieven baseren. Tegen het arrest van de Raad werd geen cassatieberoep ingediend zodat dit definitief is en bindend. De commissaris-generaal weigert

echter ten onrechte rekening te houden met dit arrest. De motivering dat elke asielaanvraag individueel dient te worden beoordeeld is hier niet dienstig en niet adequaat en houdt onvoldoende rekening met de interferentie tussen de asielaanvragen van de verschillende familieleden. Verzoekers vragen de terugwijzing van het dossier naar de commissaris-generaal om de interferentie grondig te onderzoeken, desgevallend te motiveren waarom geen bewijswaarde wordt toegekend aan de erkenning als vluchteling van de familieleden van verzoekers.

3.4. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekers een eerste keer asiel hebben aangevraagd op 8 oktober 2010. Verzoekers verklaarden dat eerste verzoeker door de mujaheddin aangezocht werd om met hen samen te werken. Omwille van zijn weigering, werd eerste verzoeker bedreigd. Op 28 september 2010 hebben verzoekers Servië verlaten. Tijdens zijn asielaanvraag verklaarde eerste verzoeker dat na zijn vertrek naar België zijn ouders regelmatig worden lastiggevallen met de vraag waar hun zoon is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 6). Op 8 april 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep hiertegen werd bij 's Raads arresten nrs. 63 994 en 63 995 van 28 juni 2011 verworpen. Het doorslaggevend motief in voormelde arresten om de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren luidt als volgt: *“Uit verzoekers verklaringen blijkt, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, dat hij geen enkele poging heeft ondernomen om nationale bescherming in te roepen, ook al had hij hiertoe de gelegenheid (gehoorverslag, 6). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt waarom hij niet op de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen rekenen voor zijn beweerde problemen met de Mujahedin. Dergelijke handelswijze is onvoldoende om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.”* Verzoekers' asielaanvraag werd aldus afgewezen omdat niet werd aangetoond dat zij niet zouden kunnen rekenen op nationale bescherming.

Op 6 mei 2011 verlaten eerste verzoekers ouders en neef eveneens Servië en zij dienen op 9 mei 2011 een asielaanvraag in. Bij hun asielaanvraag verklaren zij te zijn lastig gevallen door de mujaheddin die wilden dat hun zoon (i.e. eerste verzoeker) en neef zich bij hen aansloten. Op 30 september 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus. Eerste verzoekers ouders en neef tekenen hiertegen beroep aan waarbij de Raad op 20 december 2011 bij arrest nr. 72 212 beslist eerste verzoekers ouders en neef te erkennen als vluchteling. De Raad oordeelde daarbij dat het relaas, zoals het voortvloeide uit de gehoorverslagen, voldoende coherent is om aan te nemen dat de feiten zoals meegedeeld zich werkelijk hebben voorgedaan. Verder oordeelde de Raad dat, ondanks hun diverse klachten bij de politie, de Servische politie er niet in slaagde afdoende bescherming te bieden daar zij het voorwerp bleven van agressie en de politie de daders niet vervolgde noch bestrafte.

Op 15 februari 2012 dienen verzoekers een tweede asielaanvraag in. Zij verwijzen naar hun verklaringen afgelegd tijdens hun eerste asielaanvraag waarbij zij benadrukken dat hun verklaringen correct zijn en zij niet begrijpen waarom zij een negatieve beslissing hebben gekregen, dit terwijl eerste verzoekers ouders die zich baseren op dezelfde asielmotieven wel werden erkend als vluchteling. Op 29 mei 2012 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers andermaal de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus. Dit betreffen de thans bestreden beslissingen. De redenen die de commissaris-generaal aanhaalt om de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren zijn de volgende:

- De eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers nooit een beroep hebben gedaan op de Servische autoriteiten en zodoende niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor hun problemen niet op afdoende bescherming van de Servische autoriteiten zouden kunnen rekenen. Er werden geen nieuwe elementen of documenten aangehaald die een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling.
- De algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt bovendien ondermijnd doordat er weinig geloof kan worden gehecht aan de illegale reis naar België.
- Verder blijken er tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoeker en de verklaringen van zijn vader en neef. Zo werden tegenstrijdigheden vastgesteld over het aantal keren dat eerste verzoekers vader naar de politie is gegaan. Verzoekers neef verklaarde verder dat zij van 2009 tot hun vertrek naar België een normaal leven hadden in Novi Pazar. De commissaris-generaal besluit hieruit dat de geloofwaardigheid van de problemen van eerste verzoekers ouders en neef daardoor op de helling komt te staan waardoor ook de geloofwaardigheid van eerste verzoekers eigen problemen op de helling komt te staan.
- Verder blijkt dat verzoekers verklaringen over de mujaheddin en M.Z. geenszins stroken met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt.

- De commissaris-generaal verwijst verder naar informatie waaruit blijkt dat de Servische overheid redelijke maatregelen treft tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).
- Verzoeker heeft niet aangetoond dat hij zich niet elders in Servië zou kunnen vestigen.
- Aangaande de erkenning van verzoekers ouders en neef als vluchteling wijst de commissaris-generaal er nog op dat deze inderdaad erkend werden door de Raad doch dat elke asielaanvraag afzonderlijk en individueel dient te worden beoordeeld.
- De voorgelegde getuigenverklaringen vertonen een gesolliciteerd karakter en documenten moeten, om bewijskrachtig te zijn, gepaard gaan met een geloofwaardig relaas.

3.5. Bij lezing van de gehoorverslagen stelt de Raad vooreerst vast dat eerste verzoeker en diens ouders/neef zich baseren op dezelfde asielmotieven. Immers verklaarde eerste verzoeker Servië met zijn gezin ontvlucht te zijn omdat de mujaheddin hem wouden inlijven en hij geen bescherming kon krijgen bij de Servische autoriteiten. Eerste verzoekers ouders en neef verklaarden na eerste verzoeker Servië ontvlucht te zijn omdat de mujaheddin bij hen langskwamen op zoek naar eerste verzoeker en zij ook diens neef wouden inlijven. Zij stelden evenmin bescherming te kunnen krijgen bij de Servische autoriteiten, en dit ondanks hun klachten. De Raad oordeelde dat het asielrelaas van de ouders en neef van eerste verzoeker geloofwaardig was en dat zij inderdaad niet kunnen rekenen op de bescherming van de Servische autoriteiten. Zij werden aldus erkend als vluchteling.

Eén van de motieven om de tweede asielaanvraag van verzoekers thans af te wijzen, is de vaststelling door de commissaris-generaal dat het asielrelaas van de ouders en neef van eerste verzoeker ongeloofwaardig is en bijgevolg ook verzoekers asielrelaas zelf. Dit motief druist evenwel regelrecht in tegen het gezag van gewijsde dat kleeft aan het arrest nr. 72 217 van 20 december 2011 van de Raad. Immers, door in de thans bestreden beslissingen te oordelen dat het asielrelaas van de ouders en neef van eerste verzoeker ongeloofwaardig is, miskent de commissaris-generaal de uitspraak van de Raad in de zaak waarbij hijzelf partij was en waarbij het asielrelaas van de ouders en neef van eerste verzoeker geloofwaardig werd bevonden.

Hoewel de bestreden beslissingen nog andere motieven bevatten, is dit motief, in het licht van de vaststelling dat verzoekers zich baseren op dezelfde asielmotieven als de ouders en neef van eerste verzoeker die wel als vluchteling werden erkend, fundamenteel zonder hetwelk de bestreden beslissingen vallen. De commissaris-generaal kan zich niet vergenoegen met dergelijke handelwijze om de asielaanvraag van verzoekers op deze grond af te wijzen. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt inderdaad dat verschillende tegenstrijdigheden aan het licht zijn gekomen in het kader van de tweede asielaanvraag van verzoekers die mogelijk een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling door de Raad inzake de asielaanvraag van de ouders / neef van eerste verzoeker en zodoende ook op de asielaanvraag van verzoekers zelf. Het komt evenwel de commissaris-generaal toe om hiernaar verder onderzoek te verrichten met de middelen die het recht hem daartoe verschaft. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissingen dienen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden samengevoegd.

Artikel 2

De zeven beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 mei 2012 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER